

JOHN BATTEN OVER STEDELIJK WATERMANAGEMENT EN KLIMAATVERANDERING

'STEDEN DIE NIET IN ACTIE KOMEN SCHADEN HUN ECONOMIE EN UITEINDELIJK OOK KWALITEIT VAN LEVEN'

Tekst Bert Westenbrink | Beeld iStockphoto

John Batten

'Water... and nine billion people' is het motto van de komende Amsterdam International Water Week. Als gevolg van bevolkingsgroei en klimaatverandering worden deskundigen geconfronteerd met gecompliceerde vraagstukken. John Batten, Global Director of Water van Arcadis VS, is de moderator van de AIWW-sessie 'Resilient cities & utilities and climate change adaptation'.

De inleiding van de sessie luidt als volgt: "Er zijn enorme verschillen in de maatregelen voor resilience; deze zijn gericht op voortdurend extremere regenval en tegelijkertijd op extreme droogte wereldwijd. Om deze uitdagingen het hoofd te bieden, moeten steden zich aanpassen aan klimaatverandering door middel van veranderingen in de infrastructuur. Daarbij moeten kritische deltagebieden wereldwijd belangrijke aandachtspunten worden."

H₂O vroeg John Batten naar de grote uitdagingen.

In een artikel op Arcadis.com schreef u: "Factoren als groei van de wereldbevolking, versnelde klimaatverandering zorgen ervoor dat watermanagement één van de belangrijke vraagstukken is waarmee de samenleving op dit moment worden geconfronteerd." Over de hele wereld groeien steden snel; de veranderingen in het klimaat zorgen voor steeds extremere weersomstandigheden (zoals zware regenval en droogte). Zijn steden überhaupt wel in staat om deze uitdagingen het hoofd te bieden?

"Steden kunnen deze uitdagingen wel degelijk het hoofd bieden. Daarvoor is echter een sterke betrokkenheid vereist van stadsbesturen. De beste oplossingen komen vaak tot stand door samenwerking met andere steden waarbij wordt gekeken naar best practices. Om tot een win-winoplossing te komen, moet de particuliere sector er zoveel mogelijk bij worden

betrokken als gesprekspartner. Uiteindelijk moeten steden er meer naar streven om water door te laten en wateroverlast te beschouwen als een hulpbron in plaats van een last. Regenwater zou bijvoorbeeld ook kunnen worden gebruikt voor irrigatie en voor het koelen van de stad.”

In Aquatech magazine zei u: “Er is een resilience-beweging ontstaan.” En verder: “Het momentum neemt toe, vooral in Noord-Europa (Rotterdam, Amsterdam, Londen, Bristol, Kopenhagen en Vejle).” Wat gebeurt er in steden in andere delen van de wereld?

“De afgelopen anderhalf tot twee jaar hebben we over de hele wereld een enorme groei gezien van de resilience-beweging. Programma’s en stichtingen, zoals 100 Resilient Cities, opgezet door de Rockefeller Foundation en de Cities Climate Leadership Group (C40), zijn erin geslaagd vele steden te betrekken in de veerkracht-discussie. Ze brengen steden in contact met de organisatie, hun partners, consultants, investeerders en andere partijen om hen te helpen de resilience-oplossingen daadwerkelijk te implementeren. Een goed voorbeeld hiervan is Miami waar Miami-Dade County en de steden Miami en Miami Beach — gezamenlijk Greater Miami en the Beaches — zijn toegetreden tot de definitieve 100 Resilient Cities. Met elkaar werken zij op een veel hoger overlegniveau en bepalen zij hoe het gebied zich moet voorbereiden op zeespiegelstijging en schadelijke stormvloed.”

Maar er zijn nog steeds fundamentele belemmeringen, zoals een gebrek aan politieke wil of economische middelen. Wat is de oorzaak hiervan?

“De politieke realiteit is dat veel steden wachten tot er een ramp plaatsheeft om politieke en economische middelen te genereren. Dat is jammer. Deze realiteit kan het best worden verklaard met het feit dat we middelen meer inzetten voor het bestrijden van rampen dan voor het klimaatbestendig maken van de steden. De steden die echter nu niet in actie komen, zullen niet alleen hun concurrentievoordeel verliezen, maar zullen mogelijk ook hun economie en uiteindelijk de kwaliteit van leven van hun inwoners schade aandoen.”

In het voorwoord van de Sustainable Cities Water Index schreef u: “Steden die hun water op een zorgvuldige en creatieve wijze gebruiken voor strategisch stedelijk voordeel zullen uiteindelijk leefbaarder, veiliger en concurrerder zijn. Steden die zich werkelijk onderscheiden door een dynamische inpassing van de waterinfrastructuur kunnen een enorme bijdrage leveren aan de kwaliteit van leven van hun inwoners en kunnen toerisme en investeringen aantrekken.” Dus goed stedelijk watermanagement is meer dan zorgen voor de veiligheid van drinkwater en het voorkomen van extreme overstromingen?

“Ja, dat is het zeker! Goed stedelijk watermanagement is belangrijk in het dagelijkse leven van een stad en niet alleen bij extreme weersomstandigheden of overbelasting. Hoe proactiever een initiatief is (versus reactief), hoe meer het doorgaans holistische voordelen biedt aan het leven in een stad. Singapore is daar een goed voorbeeld van: de stad is vastbesloten om ‘de keten te sluiten’ en honderd procent van haar water op te vangen en opnieuw te gebruiken. Ongeveer twee derde van het land in Singapore wordt gebruikt als waterwingebied. De stad heeft drie hoofdstrategieën: de aanleg van toereikende afwatering voordat nieuwe plannen worden ontwikkeld, de implementatie van maatregelen tegen overstromingen en voortdurende verbetering van bestaande afwatering.”

In een recente studie door de Europese Unie, gepubliceerd in The Lancet Planetary Health, schatten onderzoekers dat het aantal slachtoffers als gevolg van extreem hoge of lage temperaturen, stormen, bosbranden en overstromingen in het jaar 2100 mogelijk vijftig keer hoger zal zijn dan in de periode 1981 - 2010. De oorzaken: klimaatverandering, bevolkingsgroei en verstedelijking. Een tekortkoming van deze Europese studie is dat er in het onderzoek geen rekening werd gehouden met technologische ontwikkelingen. Kunnen we vertrouwen op deze innovaties?

“We kunnen daar niet blindelings op vertrouwen, maar we moeten wel erkennen dat ze belangrijk zijn en dat we erin moeten investeren. Maar technologische en digitale ontwikkelingen zullen een aantal van onze meer uitdagende problemen niet oplossen zoals politieke wil of financiering.” |